

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/55/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3816010527
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Krč-Šebera
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3816010527.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Romana Hargaša v trestnej veci proti obžalovanému K. G. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 7. februára 2018 prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp.zn.2T/134/2016 zo dňa 22. februára 2017, a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 22. februára 2017, sp.zn.2T/134/2016 bol obžalovaný K. G. uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák., na skutkovom základe, že

hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojho syna L. Q., nar. XX. XX. XXXX, rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. 13P 18/2007-26 zo dňa 09. 03. 2007, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13. 04. 2007, bol zaviazaný platiť Reedukačnému detskému domovu pre deti a mládež, Horný Bankov, Košice, teraz Reedukačnému centru v Košiciach výživné 750,-Sk (24,90,-€) mesačne a to do 5. dňa v mesiaci, rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. 13P 485/2009-18 zo dňa 07. 10. 2009, právoplatným dňa 29. 12. 2009, bol zaviazaný platiť od 01. 07. 2009 Reedukačnému centru Bankov, teraz Reedukačnému centru Košice, výživné 27,-€ mesačne a to do 5. dňa v mesiaci, rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. 9P 25/2010-72 zo dňa 30. 08. 2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 15. 10. 2011, bolo určené, že od 24. 08. 2010 sa bude ústavná starostlivosť nad L. Q. vykonávať v Reedukačnom centre Tornaľa a rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. 13P 253/2011-12 zo dňa 08. 06. 2011, právoplatným dňa 01. 08. 2011, súd predĺžil ústavnú starostlivosť u L. Q. do 30. 06. 2012, plneniu tejto povinnosti sa v G. vyhýbal od 18. 04. 2007 do 19. 06. 2012, kedy nastúpil výkon trestu odňatia slobody, tým, že bol nezamestnaný, ako uchádzač o zamestnanie bol na úrade práce evidovaný len od 03. 10. 2011 do 14. 02. 2012, kedy bol vyradený pre nespoluprácu zamestnaný bol len od 04. 06. 2008 do 09. 06. 2008, Reedukačnému centru Košice zaplatil v roku 2009 spolu 40,-€ a na výživnom zostal dlhovať Reedukačnému centru Košice za obdobie od 18. 04. 2007 do 24. 08. 2010 985,31,-€ a Reedukačnému centru Tornaľa za obdobie od 24. 08. 2010 do 19. 06. 2012 594,-€.

Za tento trestný čin bol obžalovaný K. G. odsúdený podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák. k trestu odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov, výkon ktorého mu okresný súd podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a § 50 ods. 1 Tr. zák. podmienčne odložil na skúšobnú dobu 36 mesiacov. Zároveň okresný súd podľa § 50 ods. 2 Tr. zák., § 51 ods. 4 písm. d/ Tr. zák. uložil obžalovanému povinnosť počas skúšobnej doby zaplatiť zameškané výživné, a to Reedukačnému centru Košice 985,32 Eur a Reedukačnému centru Tornaľa 594,-Eur.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, nakoľko ho ihneď po jeho vyhlásení napadol odvolaním prokurátor Okresnej prokuratúry Prievidza (ďalej len „prokurátor“) pre nesprávnosť výroku o treste v neprospech obžalovaného. V písomných dôvodoch odvolania prokurátor poukázal na to, že rozsudok okresného súdu, čo do výroku o treste považuje za nesprávny a nestotožňuje sa s uložením podmienenečného trestu odňatia slobody a s dôvodmi, ktoré uviedol okresný súd v odôvodnení rozsudku. Ďalej poukázal na zákonnú citáciu ustanovení § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. Prokurátor v súvislosti s tým uviedol, že obžalovaný bol doteraz desaťkrát súdne trestaný za rôznu trestnú činnosť, naposledy dňa 22.02.2012 pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/, b/ Tr. zák. a súd mu uložil trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Obžalovaný bol päťkrát odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody, z čoho vyplýva, že na obžalovaného nemal pozitívny vplyv ani nepodmienečný trest odňatia slobody, pretože aj napriek opakovaným odsúdeniam, a to aj na nepodmienečný trest odňatia slobody, sa dopustil ďalšieho trestného činu, a to trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Tr. zák. Keďže obžalovaný bol v minulosti viackrát vo výkone trestu odňatia slobody, nemožno dôvodne predpokladať, že práve vo veci 2T/134/2016 bude mať na neho pozitívny vplyv podmienenečný trest odňatia slobody v tom smere, že bude riadne pracovať a že zaplatí zameškané výživné. V súvislosti s tým ďalej prokurátor uviedol, že obžalovaný je dlhodobo nezamestnaný, a nie je evidovaný na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie. Okrem toho obžalovaný od 18.4.2008 zaplatil doteraz výživné len v roku 2009 a to v celkovej výške 40,-Eur. Okrem toho uložený trest odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov s podmienenečným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 36 mesiacov, nepovažuje za prísny trest. Ide o trest uložený v prvej polovici trestnej sadzby. Pokiaľ ide o skúšobnú dobu, tak túto súd uložil v strede zákonného rozpätia. Prokurátor taktiež dal do pozornosti to, že obžalovaný páchal trestný čin od 18.04.2007 do 19.06.2012, teda dlhšiu dobu, pričom počas tejto doby bol trikrát odsúdený za inú trestnú činnosť. Ani tieto ďalšie odsúdenia nezabránili obžalovanému v páchaní trestného činu zanedbania povinnej výživy a nemali na neho pozitívny vplyv. Prokurátor z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. d/, e/ Tr. zák. zrušil výrok o treste napadnutého rozsudku, a aby podľa § 322 ods. 3 Tr. por. uložil obžalovanému K. G. trest odňatia slobody v prvej polovici trestnej sadzby nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

K odvolaniu prokurátora sa obžalovaný K. G. písomne bližšie nevyjadril.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla, aby odvolací súd rozhodol v súlade s písomným petítom uvedenom v odvolaní prokurátora okresnej prokuratúry.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací na podklade podaného odvolania, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., vykonal vo veci verejné zasadnutie dňa 7. februára 2018 v neprítomnosti obžalovaného K. G. (obžalovaný súdu dňa 21.04.2017 oznámil novú adresu pobytu, kde si bude preberať poštové zásielky, a to na adrese Y., C. cesta XXX/X, obžalovaný si prevzal odvolanie prokurátora dňa 21.04.2017, dňa 19.07.2017 si na tejto adrese prevzal upovedomenie na termín verejného zasadnutia krajského súdu nariadeného na 27.09.2017, inú adresu doteraz neuviedol, na aktuálny nariadený termín verejného zasadnutia krajského súdu mu bolo doručované upovedomenie poštou (následne políciou), pričom zásielka sa z uvedenej adresy vrátila krajskému súdu ako nedoručená; krajský súd v súlade s ustanovením § 66 ods. 4 Tr. por. súdnu zásielku považuje za doručенú dňom 24.01.2018). Na verejnom zasadnutí odvolací súd postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov o treste napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ ide o preskúmanie správnosti postupu okresného súdu, ktoré predchádzalo vydaniu odvolaním napadnutých výrokov rozsudku, z obsahu odvolania prokurátora vyplýva, že odvolanie neobsahuje žiadne námietky voči postupu okresného súdu, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd, vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a právnej kvalifikácie konania, teda výrokov o vine, ktoré neboli a ani nemohli byť

napadnuté odvolaním (podľa § 257 ods. 5 Tr. por. súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním) a ktorých správnosť odvolací súd nemohol preskúmať, nepochybil vo výroku, ktorým podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák. uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov, výkon ktorého mu okresný súd podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a § 50 ods. 1 Tr. zák. podmienene odložil na skúšobnú dobu 36 mesiacov, pretože takto uložený trest je zákonný, primeraný a spravodlivý.

Okresný súd pri ukladaní druhu a výmery trestu dôsledne prihliadal na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák. s prihliadnutím na účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. Odvolací súd považuje za potrebné vysloviť názor, podľa ktorého na okolnosti uvedené v ustanovení § 34 ods. 4 Tr. zák. nie je možné prihliadať mechanicky, ale v kontexte prejednávaneho prípadu je potrebné priradiť im rozumný význam pre potreby naplnenia účelu trestu. Okresný súd pri ukladaní trestu postupoval v súlade s ustanoveniami § 34 ods. 4 Tr. zák.

Okresný súd pri ukladaní druhu a výmery trestu obžalovanému K. G. správne zistil na strane obžalovaného jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., že sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval a na druhej strane správne zistil jednu príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., že bol už za trestný čin odsúdený. Žiadne ďalšie poľahčujúce a príťažujúce okolnosti v predmetnej trestnej veci odvolací súd nezistil.

Pokiaľ ide o hodnotenie osoby obžalovaného odvolací súd rovnako ako okresný súd zistil, že obžalovaný bol doteraz desaťkrát súdne trestaný za rôznu trestnú činnosť, naposledy bol prepustený z výkonu trestu dňa 19.04.2013, pričom doteraz nebol súdne trestaný za zanedbanie povinnej výživy. Priestupkovo bol za obdobie od 21.10.2014 do 12.08.2016 jedenkrát postihnutý, a to za priestupok podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona o priestupkoch.

Krajský súd dospel k záveru, že trest odňatia slobody uložený obžalovanému K. G. vo výmere 24 mesiacov, ktorý mu okresný súd podmienene odložil na skúšobnú dobu vo výmere 36 mesiacov, zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladanie v zmysle § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. a zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu i zistené pomery obžalovaného a možnosti jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou.

Odvolací súd sa nestotožnil s námietkami prokurátora spočívajúce v nesprávnom použití ustanovení § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. pri ukladaní druhu a výmery trestu obžalovanému K. G..

Z hľadiska doteraz uvedených dôvodov je zrejmé, že odvolací súd nepovažoval odvolacie námietky prokurátora za opodstatnené, nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku vo výroku o treste v neprospech obžalovaného na podklade ním podaného odvolania, a preto odvolanie prokurátora ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.